

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
ХЕРСОНСЬКИЙ ФАКУЛЬТЕТ

**ПРОФЕСІНА ПІДГОТОВКА ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В
УКРАЇНІ: МЕТОДОЛОГІЯ, ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА**

матеріали III Всеукраїнської науково-практичної
інтернет-конференції
(29 травня 2020 року)

Херсон-2020

УДК 340.096:351.74(477)(063)

Затверджено на засіданні ВОНР Одеського державного університету внутрішніх справ, протокол № 7 від 20 травня 2020 р.

Професійна підготовка поліцейських в Україні: методологія, теорія, практика.
Матеріали III Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції (29 травня 2020 року). Херсон: Херсонський факультет Одеського державного університету внутрішніх справ, 2020. 190 с.

До збірника увійшли матеріали і тези доповідей, подані учасниками III Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції (29 травня 2020 року) до її Організаційного комітету. За своїм змістом роботи присвячені методологічним, теоретичним та практичним аспектам підготовки поліцейських в Україні.

Матеріали друкуються в авторській редакції. Відповідальність за дотримання академічної доброчесності, точність поданих фактів, цитат, цифр, прізвищ тощо несуть автори.

© Херсонський факультет ОДУВС, 2020

ЗМІСТ

Бездольний М.Ю.

ПРО ДЕЯКІ АСПЕКТИ НЕВІДПОВІДНОСТІ ЗМІСТУ НОРМАТИВНИХ АКТІВ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНОМУ ЗАКОНОДАВСТВУ УКРАЇНИ.....8

Безсонна Т.Ф., Тельна А. Ю.

ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ СЛІДЧОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ.....10

Бовдир О. С.

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ЯК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСУ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН.....12

Божок С. Г., Гресько М. О.

НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ У ЗВО МВС УКРАЇНИ.....17

Бондар В. В., Починок Ю. О.

ПОВНОВАЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ.....23

Брусакова О. В.

ДОСЛІДЖЕННЯ АВІАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ, ЯК АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ КАТЕГОРІЇ.....26

Бутенко В. Г.

ПРАВОВІ ЦІННОСТІ ЯК ОСОБИСТІСНЕ ДУХОВНО - ФУНКЦІОНАЛЬНЕ НАДБАННЯ.....30

Вайда Т. С.

ПІДГОТОВКА ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ДО РЕГУЛЮВАННЯ ДОРОЖНЬОГО РУХУ: ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ЖЕЗЛА (ДИСКА) ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....34

Великий В. М.

ПРОБЛЕМА НАСИЛЬСТВА СЕРЕД НЕПОВНОЛІТНІХ.....40

Галуцько В.М.

МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ У ВИЩІЙ ШКОЛІ.....44

Жеглінська Т.О., Лукумська А.А.

ПРОБЛЕМИ БУЛІНГУ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЙОГО ПОДОЛАННЯ.....47

Жеглінська Т.О., Лукумська А.А.

ЗАХИСТ ПРАВА НА ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ ЕПІДЕМІЇ КОРОНАВІРУСУ COVID-19.....50

Жеглінська Т.О., Федченко Т. К.

ОСОБЛИВОСТІ БОРОТЬБИ З ТЕРОРИЗМОМУ КОНТЕКСТІ ПОРУШЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ.....53

Жильцов О. Л.

ПРЕДСТАВНИЦЬКІ ФОРМИ НАРОДОВЛАДДЯ В УКРАЇНІ.....55

Бовдир Олена Сергіївна

*доцент кафедри загальноправових та соціально-гуманітарних дисциплін Херсонського факультету Одеського державного університету внутрішніх справ, к.п.н., доцент,
м. Херсон.*

**ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ЯК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСУ
РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ
ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН**

Підготовка юриста є істотним чинником системи професійної культури юриста та надійною умовою формування його особистості. Успішність

професійної діяльності фахівця юридичної галузі значною мірою залежить від рівня сформованості комунікативних умінь, оскільки сьогодні суспільство потребує самостійних, ініціативних фахівців, здатних ефективно взаємодіяти у вирішенні соціальних та виробничих завдань.

Як зазначає В. Бігун, українська модель підготовки юриста, на відміну двоскладова: студент-правник водночас формується як особистість загалом (соціальна особистість) та особистість-фахівець зокрема (професійна особистість). Така модель має свої переваги, зокрема в Україні, в тому, що особистість не піддається надмірній деформації в умовах соціальних перетворень. Водночас вона породжує іншу проблему – створена в штучних умовах особистість юриста зіштовхується із правовою та неправовою реальністю, в якій домінують інші ціннісні орієнтири конкуруючих особистостей. Таким чином, відбувається процес професійного адаптування, в певних випадках, і деформації. Ця проблема має системний характер і не вирішується лише в межах системи підготовки юриста. Її може бути вирішено зокрема, якщо (якості) особистості майбутніх юристів проходитимуть перевірку на відповідність – на етапах вступу, навчання, випуску, прийняття на роботу (вступі на посаду) тощо. Так зменшується ймовірність гіпертрофування цінностей особистості та правової системи зсередини [1]. Тому одним із важливих завдань статті є розробка адекватної до сучасних вимог структурно-функціональної моделі формування комунікативної культури майбутніх юристів, побудованої на основі вивчення дисциплін гуманітарного циклу та її реалізація у навчально-виховному процесі ЗВО.

Вчені, зокрема О. Сухомлинська, стосовно предмету дослідження виокремлює три види моделі: 1) партисипативна (модель участі), яка передбачає перенесення досвіду молоді із щоденних (побутових) ситуацій в іншу (наприклад, професійну сферу). У цій моделі вагома роль покладена на навчальні заклади щодо їх адаптації; 2) модель когнітивно-розвивальна – головний акцент робиться на віковому процесі формування світогляду, доводиться необхідність самостійного досягнення певного рівня мислення для

усвідомлення соціального чи політичного життя; 3) репрезентативна модель – враховує в першу чергу той факт, що студенти уже мають певні сформовані уявлення, які набуті поза ЗВО [2, с.3-4]. На основі аналізу та синтезу досліджень ряду вчених визначені сприятливі для формування комунікативної культури студентів-юристів педагогічні умови, які згруповано у два блоки – організаційно-методичних та психолого-педагогічних чинників.

Організаційно-методичні умови щодо забезпечення виховного впливу передбачають врахування таких факторів і чинників, як: 1) використання інтерактивних технологій навчання та виховання; 2) здійснення системної методичної підготовки викладачів; 3) застосування суб'єктно-діяльнісного та міжпредметного підходів під час занять; 4) стимулювання студентів до активної самостійної діяльності; 5) проведення моніторингу і рефлексії під час навчання та корекція роботи відповідно до їх результатів.

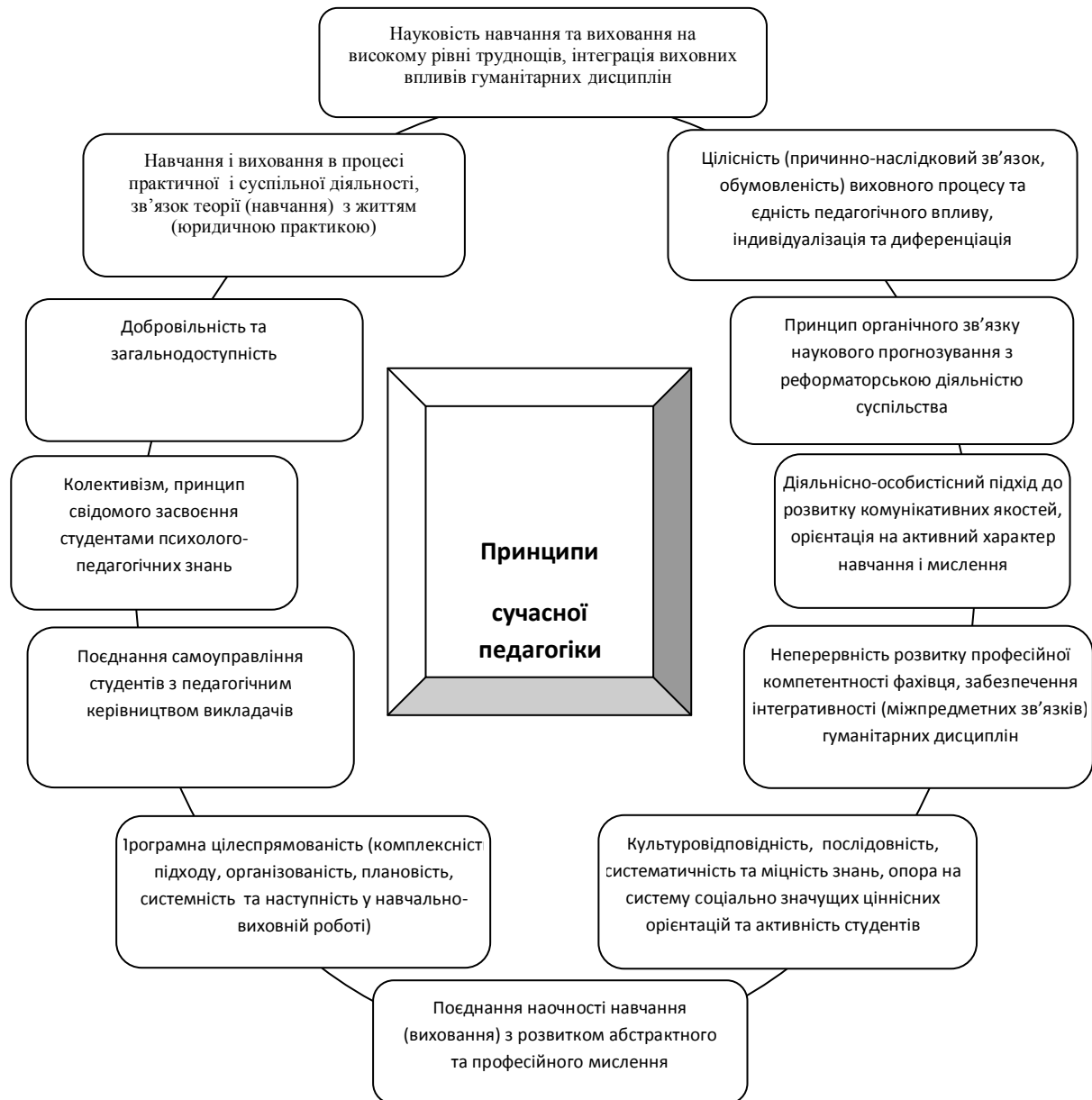
Психолого-педагогічні умови обумовлені такими чинниками, як: 1) створення практичної комунікативної спрямованості навчання; 2) реалізація творчої взаємодії «викладач-студент»; 3) дотримання індивідуально-диференційованого підходу; 4) спрямованість змісту дидактичних завдань на досягнення комунікативної культури; 5) активне використання принципу міжпредметних зв'язків; 6) здійснення навчання на основі проблемного характеру.

На думку Р.Гришкової [3, с.11], при формуванні комунікативної культури студентів-юристів сприятливими педагогічними умовами є: 1) відбір навчального матеріалу особистісного характеру та організація навчально-виховної діяльності з врахуванням відповідного змістового наповнення підручників та посібників; 2) персоніфікація навчального матеріалу; 3) наближення процесу навчання до реальних умов спілкування; 4) управління спілкуванням за допомогою ділових (рольових) ігор; 5) створення позитивної емоційної атмосфери під час занять; 6) урахування прав студентів на вибір власних способів виконання навчальних завдань; 7) стимулювання позитивних результатів; 8) пошуковий та дослідницький методи навчально-пізнавальної

діяльності студентів; 9) зіставлення літературних та реальних ситуацій. Зазначені підходи враховані нами при виборі методів організації навчально-виховної роботи під час організації експериментальної роботи з формування особистісного утворення.

Удосконалення комунікативних навичок спеціалістів-юристів вимагає чіткого планування організації виховної діяльності, спрямованої на формування вищезазначеного особистісного утворення. При цьому викладачам гуманітарних дисциплін передусім необхідно у процесі формування комунікативної культури студентів опиратися на науково обґрунтовану систему вихідних педагогічних *принципів і правил*, що забезпечують необхідний рівень навчання і розвитку відповідно до сучасних вимог суспільства – науковості, послідовності й систематичності, міцності засвоєння знань, умінь і навичок комунікації, доступності навчального матеріалу, цілісності виховного процесу та єдності педагогічного впливу. Структура виховного процесу, його стратегія і логіка повинні будуватися як на філософських категоріях й законах пізнання, так і на міждисциплінарних та суто педагогічних методологічних вихідних положеннях, що у широкому розумінні можна визначити як «систему принципів і засобів організації та побудови теоретичної і практичної діяльності» [4, с. 365]. У методиці організації процесу формування комунікативної культури майбутніх юристів нами здійснено опору на такі групи *принципів навчання та виховання*: 1) *загальнодидактичні (загальнопедагогічні)* – науковість та доступність; зв'язок теорії з практикою; гуманізація та демократизація навчання й розвитку; природовідповідність; диференціація та індивідуалізація; послідовність та безперервність аудиторних та позааудиторних форм тощо; 2) *спеціальні* – єдність вимог на різних рівнях та етапах навчання; мотивація до комунікативної діяльності; єдність поглядів викладачів та знаннями, які подаються на заняттях; творчий характер навчально-виховного процесу; поєднання керівництва викладача і самостійної діяльності студентів; поєднання минулого досвіду і нового (набутого, рис. 1). Розглянуті та обґрунтовані концептуальні вихідні положення – принципи

навчання та виховання – є основою побудови системи ефективного формування комунікативної культури майбутніх юристів щодо подальшої успішної фахової роботи з громадянами (клієнтами) та колегами.

Сучасні педагогічні технології вимагають обґрунтування, вибору та застосування інтерактивних методів навчально-виховної діяльності (підбір тематики тренінгів, використання на заняттях активних методів навчання та виховання тощо). Безперечно, не будь-яка форма спілкування може виступати засобом виховання активної позиції фахівців-юристів, а тільки та, що стверджує уважне і доброзичливе ставлення особистості одна до одної.

Література:

1. Бігун В. С. Людина в праві та науках про право: три загальнонаукові підходи до дефініції // Антропологія права: філософський та юридичний виміри (стан, проблеми, перспективи). Матеріали першого всеукраїнського «круглого столу» (м. Львів, 16-17 вересня 2005 р.). Львів: Край, 2006. С. 37-42.
2. Сухомлинська О. В. Громадянами не народжуються. День. 2002. №5. 11 січня. С.3-4.
3. Гришкова Р. О. Педагогічні умови реалізації особистісно-орієнтованого навчання іноземної мови студентів нефілологічних спеціальностей вищих закладів освіти : автореф. дис... канд. пед. наук : спец. 13.00.04 Київ, 2000. 22 с.
4. Философский энциклопедический словарь / гл. редакция: Л. Ф. Ильичев, П. Н. Федосеев, С. М. Ковалев, В. Г. Панов. М. : Сов. энциклопедия, 1983. 840 с.